

Z přátelských kruhů

YOUNG, N. D., 20. července. Ct. red. Posledně jsem opomenul zaslati vám předplatné na váš milý mi list, pročez tak čínským dnes a při té příležitosti sdělím s vámi též něco o tom našem nově se zakládajícím městě Lankin. V městě tom staví se již několik ťstůrů (dry-goods) 3 železářské ťstory, čtyři banky a jiné, jako řeznický krám a pod., a též dvě lékárny. Veškeré tyto obchody vlastní ponejvíce Češi, neb zdejší okolí jest hustě Čechy obsazeno. Však schází tu ještě něco velice hledaného a nutného a to jest řádný spolehlivý český lékař. Nemyslím se ani dost málo, když řeknu, že by tu český lékař dobře prospíval. Máme tu sice dosti lékařů jinonárodovců, ale zdejší krajané, z nichž mnozí neumí mluvit anglicky, jsou nuceni hledati tlumočnicka, což jest spojeno s mnohými obtížemi. Někteří zdejší Čechové, již jsou nemocní, jezdí do sousedního státu Minnesoty a sice do St. Paul k vyhlášeným českým lékařům, což jest zase spojeno s většími výlohami. Však vzdor těmto výlohám si to lidé schvalují a vrací se zpět vyléčení. Proč bychom tedy nemohli Čecha podporovati, když musíme podporovat jinonárodovce, který se spíše stará, aby z nás ten všemohoucí dollar vyděl, než aby nás zbavil našich chorob. Vím to z své vlastní zkušenosti. Co jsem jim dal peněz a napil se těch odporných břeček a napolykal pilulek a vzdor tomu jsem v těch samých místech, jako když jsem začal. Nepříteli toto snad k vůli nějakému zisku, ale jsem potěšen nad tím, když mohu české jméno naše povznést. Dobrý český lékař byl by zde zajisté s radostí uvítán námi Čechy. Bude-li toto čísti některý, kterýž by se o místo toto zajímal, necht' mi dopíše. Jak jsem již pravil, nečiním to k vůli výdělku, neb nejsem žádný agent a nic z toho nechci, ale v případě tom milerád posloužím krajanům a dohodím mu místo v řádné české lékárně, v nárožní budově.

Bude to ale výhoda — čtyři banky najednou. Až uspořím \$100, dám na každý z nich \$25, abych, když některý z nich praskne, mnoho neztratil. Však, budiž jméno Páně pochváleno, to neštěstí mě ještě nepotkalo, abych přišel na banku o peníze a ani letos mě nepotká. Je to také někdy dobře, když člověk nemá jich přebytek, aspoň ho nikdo o ně neokrade. Nebýtí těch tluchubů agentů, kteří jezdí po farmách a vnutí člověku bezcennou věc hodně draho, tak bych ani nevěděl, že se mohou takové švindly ve světě dít. Končím tento dopis s pozdravem. J. F. Vávra.

WESTON, Neb., 20. července. Ct. red. Jak ten svět se mění a to počasí s ním! Čtu dopis, v němž si dopisovatel nařká: "Prší, prší a zase prší!" Vezmu druhé noviny a tam opět čtu: "Pane, zachovej nás, hoříme a jestli nepojede brzy déšť, ranné korní velice utrpí." Amerika jest semí pokročilou, ale dosud ještě nikdo se nepokusil učinit v tom počasí nějakou opravu. A bylo by věci pošetilou pokoušet se o to. Toho hořejšího vladate ne lze přemoci. To není ruský car, tyran lidu, jemuž Bůh ukázal, že David poraziti může Goliáše. Což pak je země ta jen pro to, aby bratr vraždil bratra? Pryč s takovými tyraní! Inu ovšem, každý chce být jen dobře živ bez ohledu na jiné. A dalo by se to dokázat, jen kdyby nebylo

té závislosti a lakoty. Protivná lakota pak ohradila se ostatním drátem, tak že k ní nemohou proniknout láska, povinnost a snášlivost a tak se už budeme sužovat i nadále. Kdo nenávidí bratra a bližního svého a říká, že miluje Boha, lhát jest. Jak můžeš milovat toho, kterého nevidíš, když nemiluješ toho, jež vidíš?

Mnozí si přejí déšť a teplo, aby korna hodně rostla, jakmile jest ale teplo, tu mnohý láteř a hromuje a to proti svému dobru, vždyť pfece korna v zimě neroste. Le noch si přeje pořád chládek, cihlát si opět přeje pořád slunečno a ta přiroda musí již od svého stvoření trpět bohopustě to lání. Dobře jest, že nedbá křiku žádného a dělá si, co chce sama a že my se jí musíme poddat, třeba i nechtěli. Pamatuji se dobře na případ, udavší se ve staré vlasti. Byl tam jistý sedlák, velký podivín, kterýž, když se mu vedlo dobře, zpíval samé jen nábožné písně a žalmy. Jednou byly mokré země a v sobotu náhodou udělalo se pěkně. Litoval velice, že druhý den bude neděle a tu nábožnost musela ustoupit prospěchu. (I zde děje se tak u mnohých fanatiků, již, vede-li se jim dobře, prali by se pro víru, ale jakmile jim není něco vhoi, bodali by člověka nožem. Takový člověk svádí jiné i sebe.) Sedlák se seřral a šel na faru prosit pana faráře, aby dovolil v neděli svázat obilí. "Pane Hájek, to nejde, čekám posla od vrchnosti a co ta bude žádat, musí se stát." Dostavil se posel se vzkazem, že pán žádá o dovolení, aby se smělo v neděli pracovat. V neděli slučena byla jen ranní mše, aby měli lidé více času ku práci. Kolem 4. hodiny odpoledne, když lidé byli na poli v nejlepším, přišel silný liják, mnoho obilí bylo vodou pobráno a mnoho zatlučeno do země. Sedlák, kterýž chodil mezi ženci s knížkami a modlil se, jakmile začalo pršet, bacil knížkami o zem a rouhaje se, běžel domů.

Paní Otoupalíková v posledním svém dopise praví, že se mnou v jedné věci nesouhlasí. Nemohu si pomoci, ale já zase nesouhlasím s ní v tom, aby se snad manželé stále jen hubičkovali, vždyť ani lékaři hubičkovaní nechválí. Stává se z toho zlá krev a pohoršení, jež již přivodilo mnoho zla. Pravá láska nespočívá dle mého názoru v hubičkovaní. Já mám ženu, jež věrně pracuje a neřká "vdala jsem se proto, abych se měla dobře, nýbrž z té přfctiny, abych ti pomohla." Jest to také vidět, kde pomáhá žena a kde ne. Ostatně to jsou věci, které může posoudit jen ten, kdo to zkusal. My ten svět již ovšem nepředěláme. Nemohu ale vypsati vše, jak bych chtěl — nejde to a proto nechme to. V úctě Josef Kastl.

ELLSWORTH, Kans., dne 25. července. — Milený "Pokroku"! Slibil jsem vašemu čtenářstvu, že mu sdělím, jak jsem byl uvítán v tom našem okresním městě Ellsworth, zdali s hubbou, aneb jen hubbou. Sdělují vám tedy, že jenom hubbou, a ještě nějaké to potřesení rukou bylo celé mé uvítání — hudebaťci přý nebyli doma. Okresní město Ellsworth zdárně pokračuje. Staví se zde nákladné budovy. Pohled na město z vyššího místa od vodárny jest romantický. Město ponořeno jest jako v lese a ty velikáni zastíňují budovy. Obchody všeho druhu jsou dobré, elektrické osvětlení, voda a vůbec všude celý pořádek. Já jsem tomu rád, že jsem v tom lese, ona mě tu

ta zubatá alespoň nenajde a až otevru svůj krám a vyprodám vše staré i nové za stejnou cenu, budu moci pak dále pokračovat. Nyní však mám na starosti ještě jinou záležitost. Potřebuji nějakou pomocnici. A tu vzpomněl jsem si na přítel H. Balsna v Elk Co., Kans., též vašeho odběratele, zvláště ale na jeho maminku, jež jest vdovou jako já vdovcem, kterou jsem již třicet roků neviděl, ale vím, že bývala hezká. Jářku, babičko, my bychom mohli ještě nějaké ty líbánky stlouci dohromady. Vy babička, já pradědek, oba jsme již majorát a žádní blázni jako ti mladí. Podobenku svou nezasílám, abych si to nepokazil. Hynku, řekni do toho také slovo, potřebuji výpomoc a babička té poslechně. Byl jsem požádán p. Jos. Miskou, abyste mu změnili poštu z Holyrood do Ellsworth. Pozdrav všem na shledanou!

Još. Skalický.

VINING, Ia., 26. července. — Ct. red. Doufám, že přijmeš těchto několik mých řádků do svých sloupců. Když milý mi list váš obdržím, vždy jej pečlivě prohlížím, zdali v něm uvidím nějaký dopis z našeho okolí, ale nemohu žádný nalézt a proto chopil jsem se péra sám, abych vám nějakou zprávu z našeho okolí zaslal. Zimu jsme tu měli moc krutou, ale dlouho netrvala. Jaro jsme měli velmi studené, pak přišly deště, pro kteréž jsme nemohli kornu pohodlně zasázet ani ovorati, ale po chvílkách jsme pfece práci tu vykonali a už nám metá, mistry jest už vmetána a slibuje hojnou úrodu. Že jsou v plém proudy. Dělalí se sena a při tom se seká obilí. Vláhly tu máme dost. Často nebeský ten salonk nás počastuje, tak že ti naši temperenciáři nemají žízeň žádnou, neb mají vodu už i v botách. Ale nezavídíme jim to. Ať se jí jen nasytí, ale necht' nezapovídají pracovitému lidu kapku toho alkoholu, jehož jest potřeba na všeliké věci. Co se jen ten farmer nadře a neživí všelijakých "pedláků" a ležáků! A kdyby nebylo farmerů, museli by "pedláci", mlukové i mužici pokapat hlavem jako mouchy. A oni potom chdělí mu poroučeti a nebudou mu chtítí za úmornou jeho práci dopřáti ani to, co potřebuje. A pfece jak často stane se mu všeliká náhoda! Tu pak sem přijede nějaký "hadr" a zakazuje mu a poroučí co a jak, ale sám nechce se stát farmerem, aby se přesvědčil, zdali farmer alkohol potřebuje aneb ne. Než komu čest, tomu čest. Co komu patří, toho ať se drží a jiného ať se nedotýká. Proč Ježíš učinil víno z vody na svatbě v Káni Galilejské? Učinil dobrý skutek, či nikoliv. Snad to bylo dobré. On zajisté dobře věděl, co má dělat. A teď ledařjaká mlukva to bude zakazovat. Jen ať si každý zamete před svým práhem a jiný zamete také před svým. Se srdečným pozdravem redakci a všem čtenářům trvám s veškerou úctou Jan Letý.

CLARKSON, Neb., 27. č. ce. Ct. red. Jest tomu již dvacet pět roků, co jsem psal prvý a poslední dopis do vašeho listu. Tento dopis má sloužiti, jako ony p. J. Kastla a p. Otoupalíkové, k poučení těch mladých neb i starých "bečláků". Ti mají as nyní z toho ženění teprv strach, když je pan Kastl tak straší, že to ženské pokolení je tak vybíravé. Já však myslím, že by nestačily celé sloupce "Pokroku", aby se lidstvo dostatečně poučilo, jak a co jest mu prospěšné. Pročež já chci uvéstí pouze nějaké ty chyby, jež zhusta přivádí úpadek celých rodin, ač je přfctina toho mnohdy jen malá. Stále se jen píše, že jest žena tím nebo oním vianna, jako by ona byla všemohoucí a vševedoucí, kdežto ona zatím má dlouhé vlasy, jak

často muži říkají. Mnohemu zlu rodinnému se vyvaruje, až muži budou si brát vyvolené své dospělé a zkušené a nikoliv ještě děti, až sami budou s nimi zacházet, jak by chtěli, sby ony zacházely s nimi, až budou sami řctit na sobě tak, jako řctí na nich, až budou ženám svým vypomáhat v práci, jako ony jím, až budou střídmí v pití, až nebudou tak vybíraví v jídle, zejména když se lépe nepostarají, až se nebudou zlobit, když dítka křičí a nebudou před křikem jeho prchat z domu, když je žena upokojit nemůže a má plné ruce jiné práce, až muž bez ženy ne pójde do zábavy, kdy ona jít nemůže, až muž nebude říkat, že to a to jest její povinnost, když ona pro nemoc dostáti jí nemůže, až jí přestane říkat, že ta neb ona by to měla lépe vykonáno, že ta neb ona je lepší kuchařka — o to se měl starat dříve než si ji vzal — že ta má více drůbeže aneb lepší zahrádku. Ona též nemusí chyby ty podobným způsobem vytýkat, až muž nebude říkat: "Máš ty děti nezvedené, to jsou po tobě." Chce-li se muž ženit, nebude zajisté říkat, že chce peníze, nýbrž že chce holku, třeba že skutečně chtěl peníze. Pak po svatbě ale říká: "Já jsem si ovšem mohl vzítí bohatou." Tedy si mohl vzítí, co chtěl a nyní může mlčet a nezraňovat slovy těmi srdce. Jsouť "žřičky" podobné horší než ta nejostřejší zbraň. Někdy zase jsou všemi domácími nehodami vinni staří rodiče manželů. Vytýkají, že snacha jejich nedělá to neb ono tak, jak oni to dělali, ale při tom si nepomyslí, že v těch letech nebyli sami lepší. Jiní zase stále poukazují, že zeť nedělá to neb ono jako pantáta. Taci zkušení lidé měli by mít rozum.

Žena není stvořena, aby byla aneb musela být vždy při dobré náladě a aby dovedla vždy a všude muže svého povyzrazit. Když si však jeden druhému postěžuje a svěří se se svými starostmi a nesnáze, tu mnohdy mohou si udělit vzájemnou cennou radu a mnohokrát se pak vše šťastně skončí. A když jsou v neštěstí postaveni aneb nemocni, tu si jsou vždy nejbližší. Muž nemá ženě nikdy vyčítat: "Vždyť já jenom ženská, to bych si dal, abych tě poslechl!" Jako by žena nebyla schopna též dobré myšlenky. Nemám ráda velkou panovačnost na žádné straně. Z pravidla na prvý pohled se již pozná, kdo jest v domě páнем, neboť ten má vždy prvni a obyčejně i poslední slovo. A když muž a žena společně spolu pracují, tu se má muž vždy vystřihat po straně něco podpísovat bez ženy a bez jejího vědomí. Takto stává se ona ničím. Skromná žena mnoho nepotřebuje. Jenom si zjednejte na rok dvěčku a budete vidět, co vás bude stát a ještě vám vše nevykoná. A musíte s ní zacházet lépe nežli se svou manželkou, sice by vám utekla. Nemusíte se ženou mazlit, jenom buďte uznalými za její práci a neřkejte: "Co pak ty toho dokážeš!" aneb "co pak ženská!" Muži sami však často chtějí, aby se s nimi ženy laskaly. Ale kde se má brát na to času, když my farmerové děláme také na poli a ve stavení, ano i své zahrádky chceme mít v pořádku. A když se nám to nedaří, komu si máme postěžovat, když ne svým mužčům? Nač pak bychom byli tak úzce spřátelení? Když se zapřáhne jeden kůň, jde to pomalu aneb docela nic, když však se zapřáhnu dva, jde to rychle ku předu. Tak i muž samotný mnoho toho nedokáže. Protož májte svoje ženy alespoň trochu méně rádi než sami sebe, neboť abyste je měli rádi tak jako sebe, toho nedovedete nikdy. Doufám, že jsem ty chyby drobet vypsal a kdyby každý napsal něco z vlastní své zkušenosti,

prospělo by to mnohým, kteříž jsou drobet lidé. Kdyby bylo méně sobeckosti, bylo by vše na tom s ště lepš. Proto snad, že se ženám pořád vyčítá, že jsou hloupé, pachtí se tyto za vysokým vzděláním. Jest to hezké a dobré mít školy, ale když by se žena provdala, tu ta učnost bude se během doby ztrácet pomalu z hlavy. Když pak by ovdověla a měla kupu dětí, tu by musela vychovávat těchto světit někomu jinému, když by chtěla svojí učností sama sobě chléb vydělávat. Kdyby pak se dostala za ženu farmeru, tu opět neví ničeho o práci farmers' a tu by jí veškerá učnost byla velmi málo platna. Žena musí vždy čekat, až si ji muž vyvolí. Ten svět jest pfece jen diyový. Na vychování dítka záleží mnoho, avšak všechny dítky nelze vychovávat stejně stejnou methodou. Domnívám se, že se "bečláci" nebudou muset těch ženidel tak bát, když se zachovají dle podaných pokynů Stav manželský jest krásný stav, ale na lidech samých záleží, aby zůstal navždy krásným.

Pan Kastl podotkl též něco o těch šindykách. Ano mnohá matka řekne leccos proti tomu, ale pfece jen dcerušku svou, sotva dětským střečkám odrostlou, posílá sama po toulkách, aby se pak mohla pochlubit, že její dcerka má již ženicha. Ona přý nechce, by její dceruška čekala až do dvaceti roků, to že by jí pak nikdo nechtěl, ježto by byla moc stará. Pak ovšem není divu, když se tak mladá vdá a má vychovávat dítka, že domácnost trpí v mnohém ohledu. Dalo by se o tom napsat mnoho, avšak myslím, že jsem dopis svůj již tak prodloužila, a nevím, jak se vám bude líbit. To již víte, že ženské péro hodně svěří, lhát ale nemůže. S pozdravem všem čtenářstvu a též redakci končí

Františka Severin.

Jestli všechny dosud známé prostředky proti Tvému reumatismu nespomohly, není žádným důvodem proto, že by světoznámý Anker Pain Expeller neměl u Tebe oavědčeného účinku. On pomůže bezpečně! Dlouhotrvale užívání ve všech zemích vzdělaného světa dokazuje jeho cenu. Učiň pokus a budeš zbaven všech svizelů. Cena toliko 25c. a 50c. za láhev.

ABSTRAKTY

— VYHOTOVUJE —

S. M. Sadler

17th and Farnam. Patterson Bld.

Zeptejte se naň u tohoto listu. Tel. 1826

Dr. J. A. Kohout
český lékař
V ORD, NEB.

hotov jest posloužiti svědomitě všem ct. krajanům, kteříž by lékařské pomoci potřebovali. Úfadozna jeho nalézá se prozatím v domě Fr. Misky. Obratě se naň s plnou důvěrou. 49—

Padoucnice (Fits -- Epilepsy)
vyléčena.

"Monu přišel před každým soudcem dokázati, že Dr. Grant má úplné vyléčení z padoucnice. — Stava Rzeszotarski, 1832 N. Kimbal Ave., Chicago, Ill." Jedna láhev na zkoušku zdarma. Udejte věk, pošlete štampilka a pláto český. 37m3

Dr. F. E. GRANT,
Z. Ridge Bldg. Kansas City, Mo.